

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **SYNOT TIP, a. s.**, se sídlem Jaktáře 1475, Uherské Hradiště, zastoupená JUDr. Zlatavou Codrovou Davidovou CSc., advokátkou se sídlem Přívrat 1454/12, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo financí České republiky**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. město Bílina**, se sídlem Břežanská 50/4, Bílina, zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Olivova 4, Praha 1, **II. město Nový Bor**, se sídlem nám. Míru 1, Nový Bor, v řízení o žalobách proti rozhodnutím ministra financí ze dne 8. 9. 2014, č. j. MF-106257/2013/34-2901-RK, ze dne 8. 9. 2014, č. j. MF-110269/2013/34-2901-RK a ze dne 20. 8. 2014, č. j. MF-78956/ 2013/34-2901-RK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2020, č. j. 11 Af 77/2014 - 168,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Účastníci ani osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobami u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení v záhlaví uvedených rozhodnutí ministra financí, jimiž byly zamítnuty rozklady žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva financí ČR ze dne 4. 10. 2013, č. j. MF-60620/4/2013/34, ze dne 24. 10. 2013, č. j. MF-65525/3/2013/34, a ze dne 18. 7. 2013, č. j. MF-60506/2013/34, a tato rozhodnutí byla potvrzena (dále jen „napadená rozhodnutí“). Městský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem žaloby proti napadeným rozhodnutím zamítl (dále také jen „napadený rozsudek“).

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní proti tomuto rozsudku brojí kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl při posuzování splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatelky k závěru, že byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“ Z § 106 odst. 4 téhož zákona vyplývá, že „[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

[5] Ze spisu městského soudu (konkrétně z doručenky na čl. 190) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen dne 24. 11. 2020.

[6] Z uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., bylo úterý 24. 11. 2020. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na úterý 8. 12. 2020. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatelka však kasační stížnost podala prostřednictvím datové schránky zástupkyně stěžovatelky až dne 14. 1. 2021; tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“ Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu